

Bruxelles, 25.11.2013
COM(2013) 814 final

2013/0400 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2011/96/UE a Consiliului privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre

{SWD(2013) 473 final}

{SWD(2013) 474 final}

{SWD(2013) 475 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Problema erodării bazei fiscale se află în centrul agendei politice a numeroase țări din UE și din afara UE și s-a aflat pe agenda recentelor reuniuni G8 și G20¹; OCDE tratează în prezent problema erodării bazei fiscale și a transferului profiturilor (BEPS - „Base Erosion and Profit Shifting”), lucru salutat de toată lumea².

Dubla neimpozitare constituie un aspect de importanță majoră, în privința căruia UE trebuie să ia măsuri urgente și coordonate: ea face parte dintr-un efort continuu de îmbunătățire a funcționării corecte a pieței interne prin eliminarea lacunelor generate de exploatarea diferențelor dintre sistemele fiscale naționale. Dubla neimpozitare privează statele membre de venituri importante și creează o concurență neloială între întreprinderi în cadrul pieței unice.

Un exemplu specific de dublă neimpozitare a fost identificat în 2009 în cadrul grupului de lucru pentru codul de conduită³ în ceea ce privește anumite neconcordanțe în instrumentele financiare hibride. Răspunsurile la consultarea publică lansată de Comisie în 2012 privind dubla neimpozitare⁴ au confirmat în general faptul că astfel de neconcordanțe nu sunt de dorit.

Acordurile de împrumuturi hibride sunt instrumente financiare care au atât caracteristicile datoriilor, cât și ale capitalurilor proprii. Din cauza modalităților diferite în care statele membre califică din punct de vedere fiscal împrumuturile hibride (datorie sau capital propriu), plățile transfrontaliere din cadrul unui împrumut hibrid sunt tratate drept o cheltuială deductibilă fiscal într-un stat membru (statul membru al plătitorului) și drept o repartizare a profiturilor scutită de impozit în celălalt stat membru (statul membru în care se face plata), având astfel ca rezultat o dublă neimpozitare neintenționată.

Pentru a rezolva problema, grupul pentru codul de conduită a convenit asupra unor orientări potrivit cărora statul membru beneficiar ar trebui să preia încadrarea fiscală dată plăților din cadrul împrumuturilor hibride de către statul membru de origine (mai precis, nu ar trebui să se acorde scutiri de taxe pentru plățile din cadrul împrumuturilor hibride care sunt deductibile în statul membru de origine)⁵.

Cu toate acestea, soluția convenită de grupul de lucru pentru codul de conduită nu poate fi pusă în aplicare în condiții de siguranță în temeiul Directivei 2011/96⁶, modificată în urma

¹ Declarațiile finale formulate în urma reuniunii liderilor G20 din 18-19 iunie 2012; Comunicatul publicat în urma reuniunii miniștrilor de finanțe și a guvernatorilor băncilor centrale din G20 din 5-6 noiembrie 2012, din 15-16 februarie 2013 și din 18-19 aprilie 2013; Declarația comună a miniștrilor de finanțe britanic și german în urma reuniunii G20 din noiembrie 2012; Comunicatul dat în urma summitului liderilor G8 din 17-18 iunie 2013.

² OCDE, *Addressing Base Erosion and Profit Shifting* (Abordarea problemei erodării bazei fiscale și a transferului profiturilor), 2013.

³ Codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor a fost prezentat în cadrul Concluziilor Consiliului miniștrilor economiei și finanțelor (ECOFIN) de la 1 decembrie 1997.

⁴ La 29 februarie 2012, Comisia a lansat o consultare privind dubla neimpozitare și impactul potențial al acesteia asupra pieței interne.

⁵ „Atât timp cât plățile din cadrul unui acord de împrumut hibrid sunt considerate o cheltuială deductibilă fiscal pentru debitorul din acord, statele membre nu trebuie să excepteze astfel de plăți ca fiind repartizări ale profitului în cadrul unei scutiri pentru participării” [Raportul grupului de lucru pentru codul de conduită din 25 mai 2010 (doc. 10033/10, FISC 47) punctul 31].

⁶ Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (reformare)(JO L 345, 29.12.2011, p. 8).

aderării Republicii Croația⁷, privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (Directiva privind societățile-mamă și filialele acestora – „DSMF”). Potrivit DSMF, statele membre sunt obligate să scutească de la impozitare (sau să acorde un credit pentru impozitarea efectuată în străinătate), cu respectarea diverselor condiții de eligibilitate, profiturile repartizate obținute de societățile mamă de la filiale din alt stat membru. Așa se procedează chiar dacă repartizarea profiturilor a fost considerată o plată deductibilă fiscal în statul membru în care este rezidentă filiala plătitoare.

Atât Consiliul European în concluziile sale din martie 2012, cât și Parlamentul European în rezoluția sa din 19 aprilie 2012 au subliniat nevoia de a dezvolta modalități concrete de îmbunătățire a luptei împotriva fraudei fiscale și a evaziunii fiscale. Parlamentul European a solicitat o revizuire a DSMF având ca scop eliminarea evaziunii fiscale realizate prin instrumente financiare hibride în UE.

Planul de acțiune pentru consolidarea luptei împotriva fraudei și evaziunii fiscale, adoptat de Comisie la 6 decembrie 2012⁸ identifică găsirea unor soluții la neconcordanțele dintre sistemele fiscale ca fiind una dintre măsurile care urmează să fie întreprinse pe termen scurt (în 2013). În acest sens, Planul de acțiune precizează următoarele: „*Discuții detaliate cu statele membre au arătat că, în anumite cazuri, nu se poate ajunge la o soluție de comun acord fără o modificare legislativă a Directivei privind societățile-mamă și filialele. Obiectivul este acela de a garanta că aplicarea directivei nu împiedică involuntar acțiunile eficiente împotriva dublei neimpozitări în domeniul structurilor de împrumut hibrid.*”

Planul de acțiune a anunțat, de asemenea, o revizuire a dispozițiilor anti-abuz din directivele privind impozitul pe profit, inclusiv din DSMF, cu scopul de a pune în aplicare principiile care stau la baza recomandării sale privind planificarea fiscală agresivă⁹. În recomandare, statele membre sunt îndemnate să adopte o regulă generală anti-abuz („RGAA”) pentru a contracara practicile de planificare fiscală agresivă.

Deși actuala DSMF conține o clauză de combatere a abuzurilor, aceasta este neclară și poate crea confuzie. Includerea unei RGAA mai cuprinzătoare, adaptată la particularitățile societăților-mamă și ale filialelor, conform principiilor formulate în recomandarea privind planificarea fiscală agresivă, ar înlătura aceste dificultăți și ar îmbunătăți eficiența măsurilor luate la nivel național pentru combaterea evaziunii fiscale internaționale, sporind totodată acțiunile coordonate adoptate de către statele membre și asigurând conformitatea cu libertățile prevăzute în tratat, așa cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene („CJUE”).

La 21 mai 2013, Parlamentul European a adoptat o rezoluție¹⁰ prin care a invitat statele membre să adopte Planul de acțiune al Comisiei și să aplice în integralitate recomandarea privind planificarea fiscală agresivă. De asemenea, Parlamentul European a solicitat Comisiei să abordeze în mod special problema neconcordanțelor din instrumentele hibride între diferitele sisteme fiscale utilizate în statele membre, precum și să prezinte în 2013 o propunere de revizuire a DSMF în vederea revizuirii clauzei privind combaterea abuzurilor și a eliminării dublei neimpozitări în UE facilitate de acordurile hibride.

⁷ Directiva 2013/13/UE a Consiliului din 13 mai 2013 de adaptare a anumitor directive în domeniul fiscalității, având în vedere aderarea Republicii Croația (JO L 141, 28.5.2013, p. 30).

⁸ COM (2012)722.

⁹ COM(2012)8806.

¹⁰ Rezoluția Parlamentului European din 21 mai 2013 referitoare la lupta împotriva fraudei, a evaziunii și a paradisurilor fiscale (2013/2060(INI)).

În concluziile sale din 22 mai 2013, Consiliul European a luat act de intenția Comisiei de a prezenta până la sfârșitul anului o propunere de revizuire a Directivei privind societățile-mamă și filialele.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

În plus față de consultarea organizată în contextul grupului de lucru pentru codul de conduită și de consultarea publică lansată de Comisie privind dubla neimpozitare în 2012 (a se vedea mai sus la punctul 1), în aprilie 2013, Comisia a organizat reuniuni tehnice cu statele membre și cu părțile interesate.

Evaluarea impactului

A fost pregătită o evaluare a impactului privind modificarea DSMF. Evaluarea impactului analizează diferite opțiuni de modificare a DSMF care sunt comparate cu scenariul inacțiunii sau cu scenariul de „status quo”.

S-a constatat că combaterea dublei neimpozitări care decurge din acordurile financiare hibride și planificarea fiscală agresivă va avea un impact pozitiv asupra veniturilor fiscale ale statelor membre afectate altfel de reducerea globală a impozitelor plătite de părțile implicate și de deducerile fiscale suplimentare ale costurilor de planificare fiscală și dispozițiile relevante. Nu a fost posibil să se cuantifice, în evaluarea impactului, beneficiile modificărilor preferate. Cu toate acestea, cifrele analizate nu sunt esențiale în decizia de combatere a acordurilor financiare hibride și a abuzurilor fiscale; argumente de genul concurență, eficiență economică, transparență și corectitudine - care ar aduce beneficii pieței interne - joacă un rol hotărâtor în această privință.

Neconcordanțe în împrumuturile hibride

La evaluarea impactului, s-a constatat că cea mai bună opțiune este să se refuze scutirea de impozit în DSMF pentru plățile din cadrul repartizării profiturilor care sunt deductibile în statul membru de origine. În consecință, statul membru al societății beneficiare (societatea-mamă sau sediul permanent al societății-mamă) impozitează partea din plățile din cadrul repartizării profiturilor care este deductibilă în statul membru al filialei care plătește.

S-a constatat că această opțiune este cea mai eficace pentru contracararea acordurilor financiare hibride, deoarece va garanta aplicarea unui tratament coerent pe întreg teritoriul UE. Această opțiune va ajuta la realizarea obiectivului fundamental al DSMF, și anume de a crea condiții de concurență echitabile între grupurile de societăți-mamă și filialele lor din diferite state membre și grupurile de societăți-mamă și filialele lor din același stat membru. Efectul scontat este ca toate întreprinderile să fie impozitate pentru profiturile realizate în statul membru al UE în cauză și ca nicio societate să nu poate eluda impozitarea prin exploatarea unor lacune din finanțarea hibridă în situațiile transfrontaliere. Scopul este de a pune capăt unei practici inacceptabile prin care societățile eludează o impozitare corespunzătoare.

Dispoziție anti-abuz

În evaluarea impactului s-a constatat că cea mai eficientă opțiune ar fi să se actualizeze actualele dispoziții anti-abuz din DSMF ținând seama de regulile generale anti-abuz propuse în recomandarea privind planificarea fiscală agresivă din decembrie 2012 și să se impună statelor membre să adopte regula comună anti-abuz.

Această opțiune va fi cea mai eficientă opțiune în vederea realizării unui standard comun pentru dispozițiile anti-abuz din DSMF. Existența unei dispoziții anti-abuz comune în toate

statele membre va asigura claritate și certitudine pentru toți contribuabilii și toate administrațiile fiscale. Măsurile anti-abuz care există în statele membre acoperă o mare varietate de forme și obiective, fiind concepute într-un context național pentru a aborda preocupările specifice ale SM și caracteristicile sistemelor lor fiscale.

Această opțiune va oferi avantajul clarității, deoarece se va preciza în mod explicit ce adoptă statele membre ca regulă anti-abuz în aplicarea DSMF. Prin urmare, se va garanta că măsurile anti-abuz adoptate și puse în aplicare de statele membre ale UE nu vor pune probleme de conformitate cu normele UE. În plus, directiva UE va fi și ea aplicată, fără să existe posibilitatea exploatării negative a directivei (și anume pentru a evita ca întreprinderile să investească prin intermediari în statele membre în care dispoziția anti-abuz este mai puțin strictă sau în care nu există nicio regulă în acest sens).

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Propunerea intenționează să combată neconcordanțele în instrumentele financiare hibride din domeniul de aplicare al DSMF și să introducă o regulă generală anti-abuz pentru a proteja funcționarea acestei directive.

Aceste obiective impun o modificare a DSMF și, prin urmare, singura opțiune posibilă este prezentarea de către Comisie a unei propuneri de directivă. În materie de impozitare directă, temeiul juridic corespunzător este articolul 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) în baza căruia Comisia poate emite directive pentru apropierea dispozițiilor statelor membre, care afectează în mod direct funcționarea pieței interne.

Obiectivele inițiativei nu pot fi realizate unilateral în mod satisfăcător de către statele membre. Tocmai diferențele din legislația națională în ceea ce privește tratamentul fiscal al finanțării hibride sunt cele care permit contribuabililor, în special grupurilor de societăți, să utilizeze strategii de planificare fiscală transfrontalieră care conduc la denaturări ale fluxurilor de capital și ale concurenței pe piața internă. În plus, dintr-o perspectivă mai generală, diferențele considerabile între abordările adoptate de către statele membre împotriva comportamentului abuziv generează incertitudine juridică și subminează însuși obiectivul DSMF, și anume eliminarea obstacolelor fiscale din calea grupării transfrontaliere a societăților din diferite state membre. Pentru a realiza obiectivul acestei inițiative este necesară o acțiune la nivelul UE. Prin urmare, modificările propuse respectă principiul subsidiarității. Modificările propuse respectă și principiul proporționalității deoarece nu depășesc ceea ce este necesar pentru a trata problemele în cauză și, prin urmare, pentru a realiza obiectivele tratatelor, în special buna funcționare a pieței interne.

Principiul subsidiarității

Neconcordanțe în instrumentele financiare hibride

Reacția izolată a statelor membre la neconcordanțele din instrumentele financiare hibride nu ar rezolva eficient problema, deoarece problema provine din interacțiunea dintre diferite sisteme fiscale naționale. Într-adevăr, inițiativele necoordonate separate pot duce la amplificarea neconcordanțelor sau la crearea de noi obstacole fiscale în cadrul pieței interne.

Modificarea convențiilor de evitare a dublei impunerii încheiate între statele membre nu ar fi o metodă corespunzătoare de soluționare a problemei, deoarece fiecare pereche de țări ar putea ajunge la soluții diferite. Alte inițiative internaționale, precum cele derulate de OCDE privind erodarea bazei fiscale, nu ar fi în măsură să răspundă preocupărilor specifice ale UE, deoarece acestea necesită o modificare a legislației existente a UE.

În cele din urmă, acordul la care s-a ajuns în cadrul grupului de lucru pentru codul de conduită pentru ca statele membre să adopte o abordare coordonată poate fi aplicat numai după o modificare a Directivei privind societățile-mamă și filialele, lucru pe care statele membre nu îl pot face fără o propunere din partea Comisiei.

Dispoziție anti-abuz

Prezenta Directivă privind societățile-mamă și filialele autorizează statele membre să aplice dispoziții interne sau bazate pe acorduri, necesare pentru prevenirea fraudei sau a abuzurilor. Această dispoziție trebuie totuși să fie înțeleasă în interpretarea dată de CJUE. Jurisprudența CJUE stabilește principiul conform căruia statele membre, în combaterea practicilor abuzive, nu pot depăși principiul general de drept comunitar. În plus, aplicarea măsurilor anti-abuz nu trebuie să conducă la rezultate incompatibile cu libertățile fundamentale prevăzute în tratat.

În plus, măsurile anti-abuz care există în statele membre acoperă o mare varietate de forme și obiective, fiind concepute într-un context național pentru a aborda preocupările specifice ale statelor membre și caracteristicile sistemelor lor fiscale. Situația actuală se caracterizează printr-o lipsă de claritate pentru contribuabili și pentru administrațiile fiscale.

Ținând seama de toți acești factori, acțiunea separată a fiecărui stat membru nu ar fi la fel de eficientă ca o acțiune a UE.

Principiul proporționalității

Obligația de taxare este limitată la partea din plățile aferente instrumentelor financiare hibride care este deductibilă în statul membru de origine.

RGAA propusă este în conformitate cu limitele proporționalității prevăzute de jurisprudența CJUE.

Prin urmare, modificările propuse respectă principiul proporționalității deoarece nu depășesc ceea ce este necesar pentru a aborda problemele în cauză.

Comentarii privind articolele

Propunerea vizează modificarea considerentelor, a articolului 1, a articolului 4 și actualizarea anexei I partea A din actuala Directivă privind societățile-mamă și filialele. Modificările și actualizarea sunt cuprinse la articolul 1 al propunerii.

Considerente

În conformitate cu modificarea propusă, considerentele explică faptul că, pentru a preveni obținerea unor avantaje neintenționate de către grupurile transfrontaliere de societăți-mamă și filiale în comparație cu grupurile naționale, ar trebui eliminate avantajele din scutirea fiscală în cazul repartizării profiturilor care sunt deductibile în statul membru de origine.

Obiectivul fundamental al DSMF este de a crea condiții de concurență echitabile între grupurile de societăți-mamă și filialele lor din diferite state membre și grupurile de societăți-mamă și filialele lor din același stat membru.

La momentul adoptării DSMF, grupurile transfrontaliere erau, în general, în dezavantaj față de grupurile naționale din cauza dublei impunerii la care era supusă repartizarea profiturilor; de altfel, convențiile bilaterale referitoare la evitarea dublei impunerii erau insuficiente pentru a crea pe teritoriul UE condiții analoge condițiilor de pe o piață internă.

Pentru a obține neutralitatea, DSMF a prevăzut (i) eliminarea impozitelor reținute la sursă pentru repartizarea profiturilor și (ii) prevenirea dublei impunerii economice a profiturilor repartizate fie prin scutire fiscală, fie prin acordarea de credite fiscale în statele membre ale societăților-mamă.

De atunci, situația a evoluat și asta într-un ritm din ce în ce mai rapid în ultimul deceniu.

Intensificarea investițiilor transfrontaliere a oferit grupurilor transfrontaliere posibilitatea de a utiliza instrumente financiare hibride, obținând avantaje nejustificate din aceste neconcordanțe între diferitele tratamente fiscale naționale și din normele standard internaționale de evitare a dublei impunerii. Acest fenomen conduce, în cadrul UE, la o denaturare a concurenței între grupurile transfrontaliere și grupurile naționale, ceea ce este în contradicție cu domeniul de aplicare al DSMF.

Articolul 1

Directiva propusă ar permite statelor membre să ia măsuri pentru a preveni fraudă și evaziunea fiscală. În acest sens, serviciile Comisiei au reamintit că fraudă fiscală este o formă de evaziune fiscală deliberată, care face, în general, obiectul unor sancțiuni penale, în timp ce evaziunea fiscală desemnează, în general, mecanisme ilegale prin care obligația la plata impozitului este ascunsă sau ignorată¹¹.

În plus, pentru a reduce riscul de abuz, se propune înlocuirea actualei dispoziții anti-abuz prin introducerea unei reguli comune anti-abuz, bazate pe clauza similară inclusă în recomandarea privind planificarea fiscală agresivă.

Articolul 4

În conformitate cu modificarea propusă, statul membru în care este situată societatea-mamă și statul membru în care se află sediul său permanent refuză să acorde scutirea fiscală pentru repartizarea profiturilor care sunt deductibile de către filiala societății-mamă.

În consecință, la litera a) a alineatului în cauză se precizează că statul membru al societății beneficiare (societatea-mamă sau sediul său permanent) nu impozitează profiturile repartizate numai în măsura în care acestea nu sunt deductibile în statul membru de origine (adică în statul membru al filialei care repartizează profiturile). Statul membru al societății beneficiare trebuie, prin urmare, să impoziteze partea din profituri care este deductibilă în statul membru de origine.

Nu se va aplica nicio reținere la sursă pentru profiturile repartizate de filială dat fiind faptul că plata în statul membru al filialei ar fi considerată ca o plată a dobânzii în temeiul directivei privind dobânzile și redevențele. Există în curs de examinare la Consiliu o propunere de aliniere a actualului prag de eligibilitate pentru participării de 25 %, prevăzut în directiva privind dobânzile și redevențele, la pragul de 10 % prevăzut în DSMF¹². În plus, acordurile financiare hibride sunt, de regulă, instituite în state membre care au un nivel zero de reținere la sursă pentru plățile de dobânzi în temeiul unor dispoziții naționale sau convenții de evitare a dublei impunerii.

Anexa I partea A

Modificările propuse includ societățile eligibile care au fost introduse în legislațiile naționale ale statelor membre privind societățile comerciale după reformarea directivei. Comisia a primit o cerere de actualizare din partea României.

În acest scop, la litera (g), se adaugă următoarele două tipuri de societăți: „societăți în nume colectiv”, „societăți în comandită simplă”.

¹¹ SWD (2012) 403, p. 9.

¹² Propunere de Directivă a Consiliului privind un sistem comun aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite (reformare), COM(2011) 714.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere nu are implicații bugetare pentru UE.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2011/96/UE a Consiliului privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹³,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁴,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Directiva 2011/96/UE a Consiliului scutește de la reținerea la sursă dividendele și alte forme de repartizare a profitului achitate societăților-mamă de către filiale și elimină dubla impozitare a acestor venituri la nivelul societății-mamă.
- (2) Beneficiile Directivei 2011/96/UE nu ar trebui să conducă la situații de dublă neimpozitare și, prin urmare, nu ar trebui să genereze avantaje fiscale neintenționate pentru grupurile de societăți-mamă și filiale din diferite state membre în comparație cu grupurile de societăți din același stat membru.
- (3) În scopul evitării situațiilor de dublă neimpozitare care decurg din unele neconcordanțe în tratamentul fiscal aplicat repartizării profiturilor între statele membre, statul membru în care este situată societatea-mamă și statul membru în care se află sediul său permanent nu ar trebui să permită societăților respective să beneficieze de scutirea de impozit aplicată profiturilor repartizate obținute, în măsura în care astfel de profituri sunt deductibile de către filiala societății-mamă.
- (4) Pentru a preveni evaziunea fiscală și abuzurile prin acorduri artificiale, ar trebui să se introducă o dispoziție anti-abuz comună, adaptată scopului și obiectivelor Directivei 2011/96/UE.
- (5) Este necesar să se garanteze faptul că prezenta directivă nu împiedică aplicarea dispozițiilor interne sau a celor bazate pe acorduri, necesare pentru prevenirea evaziunii fiscale.
- (6) Este oportun să se actualizeze anexa I partea A la directiva respectivă pentru a include alte forme de societăți care au fost introduse în Legea societăților comerciale din România.
- (7) Prin urmare, Directiva 2011/96/UE ar trebui să fie modificată în consecință,

¹³ JO C, , p. .

¹⁴ JO C, , p. .

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2011/96/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
„2. Prezenta directivă nu împiedică aplicarea dispozițiilor interne sau a celor bazate pe acorduri, necesare pentru prevenirea evaziunii fiscale.”
2. Se introduce următorul articol 1a:
„Articolul 1a
 1. Statele membre nu acordă beneficiul prezentei directive în cazul unui acord artificial sau al unei serii artificiale de acorduri având ca scop esențial obținerea unui avantaj fiscal necuvenit în conformitate cu prezenta directivă și care este în contradicție cu obiectul, spiritul și scopul dispozițiilor fiscale invocate.
 2. O tranzacție, o schemă, o acțiune, o operațiune, un acord, o înțelegere, o promisiune sau un angajament reprezintă un acord artificial sau o parte a unei serii artificiale de acorduri care nu reflectă realitatea economică.

Pentru a determina dacă un acord este artificial sau dacă seria de acorduri este artificială, statele membre trebuie să examineze, în special, dacă acestea presupun una sau mai multe dintre următoarele situații:
 - (a) caracterizarea juridică a diferitelor etape din care este alcătuit acordul este incompatibilă cu conținutul juridic al acordului ca întreg;
 - (b) acordul este realizat într-un mod care nu s-ar utiliza în mod normal în cadrul unui comportament de afaceri rezonabil;
 - (c) acordul include elemente care au ca efect compensarea sau anularea reciprocă;
 - (d) tranzacțiile încheiate sunt circulare ca natură;
 - (e) acordul generează avantaje fiscale semnificative care nu se reflectă în riscurile comerciale asumate de către contribuabil sau în fluxurile sale de numerar.
3. La articolul 4 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
„(a) să nu impoziteze profiturile respective în măsura în care aceste profituri nu sunt deductibile de filiala societății-mamă; sau”
4. La anexa I partea A, litera (w) se înlocuiește cu următorul text:
„(w) societăți aflate sub incidența legislației române, denumite: „societăți pe acțiuni”, „societăți în comandită pe acțiuni”, „societăți cu răspundere limitată”, „societăți în nume colectiv”, „societăți în comandită simplă”;

Articolul 2

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2014. Statele membre comunică Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*